

Nr 426

Av herr **Rubbestad**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning
angående åtgärder för utbyte av tjänstemän mellan de
nordiska länderna.

I bilaga 2 till statsverkspropositionen har departementschefen under punkt 6 hemställt att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga åtgärder i syfte att åstadkomma utbyte av tjänstemän mellan de nordiska länderna. Detta förslag härleder sig från Nordiska rådets förhandlingar i Oslo i augusti 1954. Därvid beslöts en dylik anordning med 43 röster mot 8, varvid kan anmärkas att inte en enda svensk deltagare röstade emot detta förslag.

Syftet är att såsom ett led i det utvidgade nordiska samarbetet större möjligheter skall skapas för tjänstemän inom de olika ländernas centrala förvaltning att erhålla kännedom om övriga nordiska länders rättsläge och administrativa förhållanden. Man har därvid tänkt sig att endast tjänstemän inom den centrala förvaltningen bör komma i fråga för tjänstgöring i annat nordiskt land och härvid i första hand sådana tjänstemän, som kan beräknas komma att i framtiden bekläda ledande poster inom förvaltningen.

Enligt förslaget skall vederbörande hemland ha att svara för de kostnader, som är förbundna med tjänstgöringen i det andra landet. Det blir här fråga om lön under tjänstledighet, resekostnadsersättning och traktamente samt om kostnaderna för uppehållandet av hans tjänst under tjänstledigheten. Departementschefen framhåller att för bestridande av resekostnadsersättning och traktamente skall respektive huvudtitlars anslag till extra utgifter stå till förfogande, men för kostnaderna för lön under tjänstledighet och för vikarier anses fråga kunna uppstå om överskridande av maximerade anslag eller anslagsposter, och slutyrkandet utmynnar i att riksdagen skall bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga dessa anordningar.

För egen del måste jag bekänna att jag håller det för ganska otroligt att riksdagen utan vidare lämnar en så vittgående fullmakt utan att tillnärmelsevis ha blivit informerad om huru många personer det avses att ifrågakomma och vilka kostnader det eventuellt kan röra sig om.

Dessutom måste man ställa sig mycket tveksam till lämpligheten av att utlänningar skall få tillträde till våra centrala förvaltningar, där en hel del förekommer som inte precis är lämpligt för utlänningar att få taga del av.

Vad beträffar frågan om att sådana tjänstemän, som beräknas komma att i framtiden bekläda ledande poster inom förvaltningen, genom denna anordning skulle ha bättre möjligheter att få intim kunskap i det främmande landets förhållanden, så måste man förutsätta att dessa s. k. "kronprinsar" på annat sätt kan skaffa sig vederbörlig kompetens utan att staten på föreslaget sätt behöver offra åtskilliga summor.

Med hänsyn till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts hemställan angående bemyndigande om utbyte av tjänstemän mellan de nordiska länderna.

Stockholm den 26 januari 1955

Axel Rubbestad
